

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အခြေအနေအား လေ့လာဆန်းစစ်ခြင်းဆိုင်ရာတွေ့ရှိချက် အစီရင်ခံစာအနှစ်ချုပ်

ယခု စာအုပ်သည် သက်ကြီးရွယ်အို အခြေအနေဆိုင်ရာ အမျိုးသားအဆင့်စစ်တမ်းမှ တွေ့ရှိချက်များအား အထူးပြု ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပြီး ကချင်ပြည်နယ်မှ အပ တစ်နိုင်ငံလုံးအား လွှမ်းခြုံနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယခု စစ်တမ်းအား လူမှုဝန်ထမ်း၊ ကယ်ဆယ်ရေးနှင့်ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ အားပေးတိုက်တွန်းမှု UNFPA ၏ ကူညီမှုများဖြင့်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

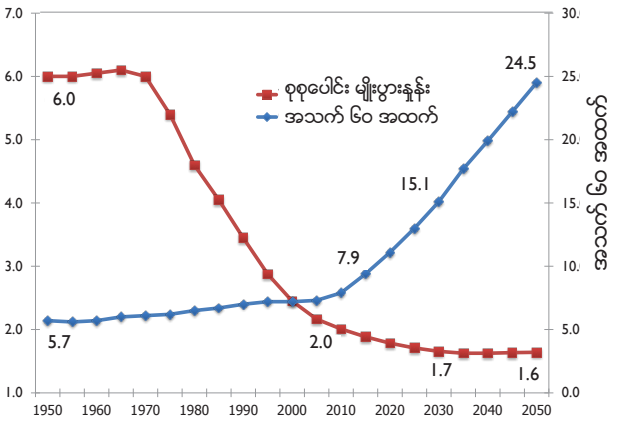
မြန်မာ့သက်ကြီးရွယ်အိုများ

အခြားသော အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများကဲ့သို့ပင် မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း သက်ကြီးရွယ်အို ဦးရေသည် အလျင်အမြန် တိုးပွားလျက်ရှိပါသည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ် (၆၀)ထက် (၄)ဆ ပိုတိုးပွားလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ကလေးမွေးဖွားမှုနှုန်း ကျဆင်းလာခြင်းနှင့် လူတစ်ဦးချင်း၏ မျှော်မှန်းသက်တမ်း မြင့်မားလာခြင်းတို့ကလည်း အသက်(၆၀)နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီးရွယ်အို အရေအတွက်ကိုပို တိုးပွားလာစေပါသည်။ လက်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုဦးရေ အချိုးအစားသည် တိုင်းပြည် စုစုပေါင်းလူဦးရေ၏ (၉%) ခန့်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိုးအစားသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်(၅၀)မှ စတင် မြင့်မားလာခြင်းဖြစ်ပြီး နောင်ဆယ်စုနှစ်(၄)ခု အတွင်း ပိုမိုလျင်မြန်စွာ မြင့်မားလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးက (၂၀၃၀)ပြည့်နှစ်တွင် သက်ကြီး ရွယ်အိုဦးရေ အချိုးအစားသည် တိုင်းပြည်လူဦးရေ၏ (၁၅%)နှင့်(၂၀၅၀)ပြည့်နှစ်တွင် (၂၅%)အထိမြင့်မားလာ မည်ဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းထားပါသည်။

အသက်(၆၀)နှစ်နှင့် အထက်သက်ကြီးရွယ်အို ဦးရေ တိုးနှုန်းသည်စုစုပေါင်းလူဦးရေ တိုးနှုန်းထက်ပိုမိုမြင့်မား လာသည်သာမက သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွင်း တွင် လည်း အသက်ပိုကြီးသော သက်ကြီးရွယ်အိုဦးရေ ပိုမိုတိုးပွားလာပါသည်။အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသား များထက်ပို အသက်ရှည်ကြသဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အို

မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကလေးမွေးဖွားနှုန်းသည် ဆက်လက်ကျဆင်း နေမည်ဖြစ်ပြီး သက်ကြီးရွယ်အိုဦးရေသည်လည်း ဆက်လက်မြင့်မားနေမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၅၀ မှ ၂၀၅၀ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံစုစုပေါင်းလူဦးရေရာခိုင်နှုန်း၏ မျိုးပွားနှုန်းနှင့် သက်ကြီးဦးရေအချိုး

ကိုးကား - ၂၀၁၀ ကုလသမဂ္ဂအက်ဇာတ်ဆန်းစစ်မှု(မူကွဲ)

ဦးရေ၌ သက်ကြီးအမျိုးသမီးများသည် သက်ကြီး အမျိုးသားများထက် ပိုများပြားပါသည်။ အထူးသဖြင့် ပိုမိုကြီးရင့်သော အသက်အရွယ်တွင်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အသက်(၈၀)နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီး ရွယ်အိုများအကြား သက်ကြီးအမျိုးသမီးသည် ရာခိုင် နှုန်းအားဖြင့် (၆၀%)ခန့်ရှိပါသည်။ ထိုအချိုးအစားသည် (၂၀၅၀)ပြည့်နှစ်အရောက်၌ ထို့ထက်ပိုမိုမြင့်မားနိုင်ပါ သည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ လူမှုရေးဆိုင်ရာ ဝိသေသလက္ခဏာများ

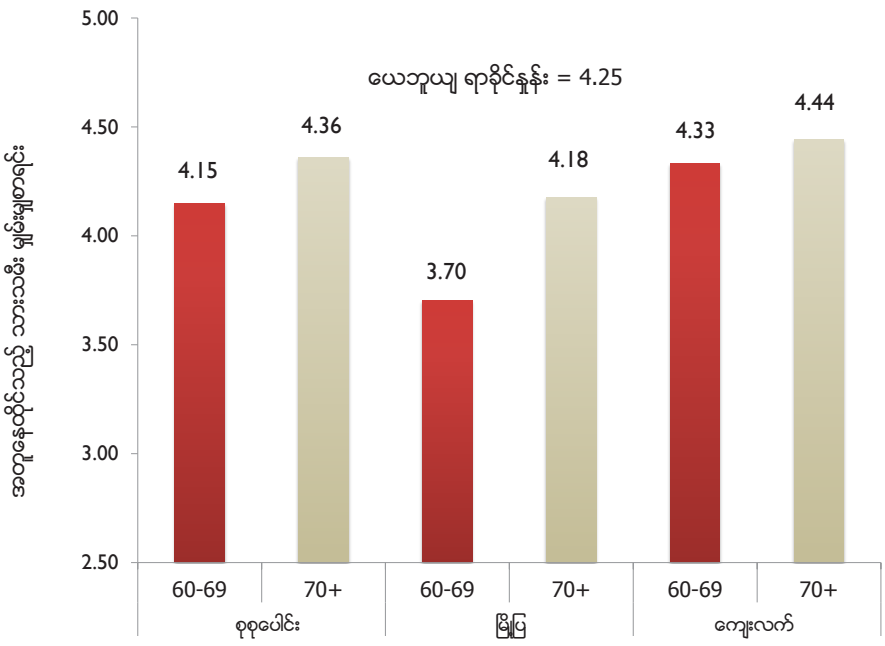
အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသောအခါ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အရွယ်ရောက်ပြီးသားသမီးများသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအထောက်အပံ့ရရှိရေးအတွက် အရေးပါသောအရင်းအမြစ်များဖြစ်ပါသည်။

သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသား အများစုသည် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့်ရှိ နေကြဆဲဖြစ်သော်လည်း သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသမီးအများစုသည် အိမ်ထောင်ဖက်များ သေဆုံးခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသမီးများသည် ၎င်းတို့၏ သားသမီးများအပေါ် မှီခိုအားထားမှုများစွာ ပြုလုပ်ရပါသည်။ ဤသို့ ကွဲပြားခြားနားခြင်းမှာ သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသားများသည် ၎င်းတို့၏ အိမ်ထောင်ဖက်ထက် အသက်ပိုကြီးလေ့ရှိကြသည့်အပြင် အမျိုးသမီးများထက် ပျမ်းမျှအသက်ငယ်ရွယ်တွင် သေဆုံးလေ့ရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤစစ်တမ်းအပေါ် အခြေခံပါက သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏(၄၀%)နီးပါးသည်အိမ်ထောင်ဖက်သေဆုံးကြပြီး သူများဖြစ်ကြပြီး ထက်ဝက်ကျော်

ကျော်ဖြစ်သော (၅၄%)သည် အိမ်ထောင်ရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ယနေ့ သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင် ပျမ်းမျှအားဖြင့် သားသမီး(၄)ဦးမှ (၅)ဦးအထိရှိကြပါသည်။ သို့သော် မြန်မာနိုင်ငံရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ကလေးမွေးဖွားနှုန်းသည်(၂)ဦးအထိ ကျဆင်းလာခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် အားကိုးအားထားပြုရမည့် သားသမီးအရေအတွက် နည်းပါးလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ အသက်(၇၀)နှစ်နှင့် အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက အသက်(၆၀)နှစ်များအတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ မိသားစုအရွယ်အစားသည် ပိုမိုသေးငယ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုဖြစ်ရပ်သည် အထူးသဖြင့် မြို့ပြဒေသများတွင် တွေ့ရပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၄)ပုံ (၃)ပုံသည် အနီးအနားတွင်နေထိုင်ကြသော မိတ်ဆွေများ၊ အိမ်နီးချင်းများ၊ ဆွေးမျိုးများအပြင် သားသမီးများနှင့်လည်း နေ့စဉ်ထိတွေ့ဆက်ဆံမှုရှိကြပါသည်။

ယနေ့သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် ပျမ်းမျှအားဖြင့် သားသမီး(၄)ယောက်နှင့်အထက်ရှိကြပါသည်။ သို့သော် မိသားစု အရွယ်အစားသည် သေးငယ်လာပါသည်။

အသက်အပိုင်းအခြားနှင့် နေရာအရ သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့်နေထိုင်သော ကလေးများအရေအတွက်

ဤကိန်းဂဏန်းနှင့် အောက်တွင်ပါရှိသော ကိန်းဂဏန်းများမူရင်း - ၂၀၁၂ခု မြန်မာနိုင်ငံ၏ သက်ကြီးရွယ်အိုများစစ်တမ်း။
မှတ်ချက်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့်အတူနေထိုင်ကြသောကလေးများမှာ သားသမီးအရင်းများ၊ မွေးစားသားသမီးများနှင့် ဇနီး(သို့မဟုတ်)ခင်ပွန်းမပါလာသော သားသမီးများ ပါဝင်ထည့်တွက်သည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၃)ပုံ (၁)ပုံသည်သာ အခြေခံ ပညာရေးပြီး ဆုံးအောင်သင်ယူနိုင်ခဲ့ခြင်း သို့မဟုတ် ထို့ထက်မြင့်သော ပညာရေးအားသင်ယူနိုင်ခဲ့ခြင်းရှိပါ သည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၄)ပုံ(၁)ပုံသည် ကျောင်း ပညာရေးလုံးဝ ရရှိခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ စာတတ်မြောက်မှု တွင်မူ အမျိုးသားများက အမျိုးသမီးများထက်(၂)ဆ ပိုမိုများပြားပါသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ လူထုဆက်သွယ်ရေးနည်း ပညာရယူသုံးစွဲနိုင်မှု အကန့်အသတ်များကလည်း သတင်းအချက်အလက်ရရှိနိုင်မှုအတွက် အခက် အခဲဖြစ်စေပါသည်။

မည်သည့်နေရာတွင် နေထိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ အသက် မည်မျှရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကျား/မ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘာသာရေးအလေ့အထများသည် သက်ကြီးရွယ်များ၏ ဘဝတွင်အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍတွင်ရှိနေပါသည်။

မေးခွန်းဖြေဆိုသူများ၏ (၄)ပုံ(၃)ပုံသည် နေ့စဉ် ဘုရား ရှိခိုးခြင်းနှင့် တရားထိုင်ခြင်းပြုလုပ်ကြပြီး၊ (၉၅%) ကတော့ အနည်းဆုံး(၁)လ တစ်ကြိမ်ပြုလုပ်ကြပါ သည်။ (၈၀%) နီးပါးမျှသော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် အခါအခွင့်သင့်သလို ရပ်ရွာပွဲလမ်းသဘင်များနှင့် ဘာသာရေးအခမ်းအနားများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက် လေ့ရှိကြပါသည်။

ယခု စာအုပ်သည် သက်ကြီးရွယ်အို အခြေအနေဆိုင်ရာ အမျိုးသားအဆင့်စစ်တမ်းမှ တွေ့ရှိချက်များအား အထူးပြု ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပြီး ကချင်ပြည်နယ်မှ အပ တစ်နိုင်ငံလုံးအား လွှမ်းခြုံနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယခု စစ်တမ်းအား လူမှုဝန်ထမ်း၊ ကယ်ဆယ်ရေးနှင့်ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ အားပေးတိုက်တွန်းမှု၊ UNFPA ၏ ကူညီမှုများဖြင့်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

စီးပွားရေးဆောင်ရွက်ချက်များနှင့် ဝင်ငွေ

(၉၄%)မျှသော သက်ကြီးရွယ်အို အများစုသည် စီးပွားရေးအားဖြင့် လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်နေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထို(၉၄%)အနက်မှ (၆၀%)မျှသည် အဓိကအားဖြင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းတွင် လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။

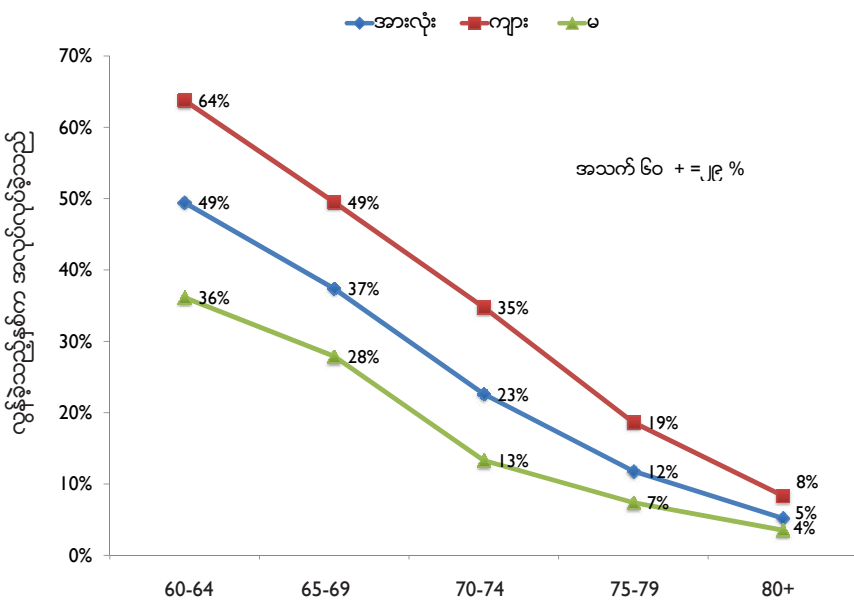
လယ်ပိုင်ရှင်များသို့မဟုတ် လယ်ယာလုပ်သားများ ဖြစ်ကြပါသည်။(၁၀%)မျှသောသက်ကြီးရွယ်အိုများသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့် မဆက်စပ်သော လုပ်ငန်းများတွင် လုပ်ကိုင်နေကြပြီး၊ နောက်ထပ်(၁၀%)နီးပါးခန့်သည် အတည်တကျရှိသော အလုပ်အကိုင်များတွင် လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ မြို့ပြဒေသများတွင်မူ လယ်ယာ

လုပ်ငန်းနှင့် မဆက်စပ်သော လုပ်ငန်းများနှင့် အတည်တကျရှိသော အလုပ်အကိုင်များနှစ်ခုစလုံး အတွေ့ရများပါသည်။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာမှုနှင့်အတူ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်မှုများ သဘာဝအလျောက် ကျဆင်းသွားရမည်ဖြစ်သော်လည်း (၄)ပုံ(၁)ပုံကျော်ဖြစ်သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် (၂၉%)သည် ဝင်ငွေရသည့် စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်ချက်များအား လုပ်ဆောင်နေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ အသက်(၆၀)မှ (၆၄)အတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အို ထက်ဝက်ခန့်သည်

ယခင်နှစ်က အလုပ်လုပ်ဆဲရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် အသက် (၈၀)နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင်မူ ထိုအခြေအနေသည် (၅%) သာရှိပါသည်။ အသက်အရွယ်အပိုင်းအခြား တိုင်းတွင် အမျိုးသား သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် အမျိုးသမီး သက်ကြီးရွယ်အိုများထက်ဝင်ငွေရ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ကျေးလက်ဒေသနေ သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် မြို့ပြဒေသနေသက်ကြီးရွယ်အိုများထက် ဝင်ငွေရ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် ကာလ ပိုမိုကြာရှည်စွာ လုပ်ကိုင်နေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။

သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသားများနှင့် အမျိုးသမီးများသည် အသက်အရွယ်ရလာသည် နှင့်အမျှ အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု နည်းပါးလာပါသည်။

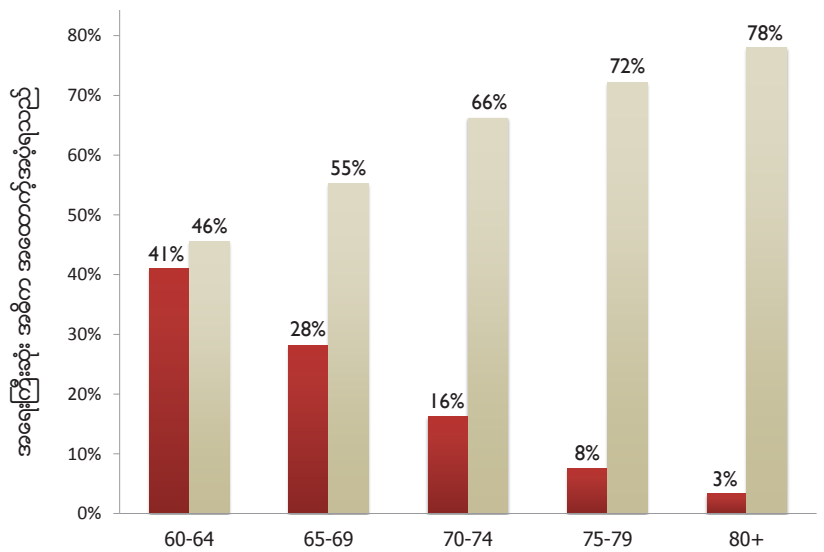
ပြီးခဲ့သည်နှစ်အတွင်း အသက်အပိုင်းအခြား၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီးအလိုက် အလုပ်လုပ်ကြသူများ ရာခိုင်နှုန်း

အလုပ်အကိုင်မှ ဝင်ငွေလျော့ ပါးလာ သည့်အခါ သားသမီးများ၏ အထောက် အပံ့မှာပိုအရေးပါလာပါသည်။ မေးခွန်း ဖြေဆိုသူ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၈၀%)ကျော်ကျော်သည် ၎င်းတို့၏ သားသမီးများထံမှ အထောက်အပံ့ တချို့ရရှိခဲ့ကြပါသည်။

သားသမီးများသည် သက်ကြီးရွယ်အို (၆၀%)အတွက် အထောက်အပံ့ရရှိရာ အရင်းအမြစ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အထူး သဖြင့် အသက်(၇၀) နှစ်နှင့် အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော်လည်း (၅)ပုံ(၁)ပုံ ထက်များသော သက်ကြီးရွယ်အို များကမူ ၎င်းတို့ ကိုယ်ပိုင်ဝင်ငွေ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ဝင်ငွေသည်သာ ၎င်းတို့အတွက် အထောက်အပံ့ရရှိရာ အဓိက အရင်းအမြစ်တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းဖြေဆိုကြပါသည်။ ပုံတွင် ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း အသက်(၆၀) နှစ်များအတွင်းရှိ သက်ကြီး

အသက်အရွယ်ရလာသည်နှင့်အမျှ သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် အလုပ်ထက် သားသမီးများအပေါ် ပို နှိုင်းကြရပါသည်။

အဓိက အထောက်အပံ့ရသည့် နေရာ (သားသမီးများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင်)

ရွယ်အိုများသည် အသက်(၇၀)နှစ်နှင့် အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဝင်ငွေ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ဝင်ငွေသည် ၎င်းတို့အတွက် အထောက်အပံ့ရရှိရာ အဓိကအရင်းအမြစ်ဖြစ်သည်ဟု ပိုမိုဖြေဆိုကြပါသည်။

ပင်စင်လစာ ခံစားနေသော သက်ကြီးရွယ်အို ဦးရေ အင်မတန်မှ နည်းပါးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မြို့ပြ ဒေသရှိ သက်ကြီးရွယ်အို (၅)ပုံ(၁)ပုံနီးပါးသည် ပင်စင်လစာခံစားနေရသော်လည်း ကျေးလက်ဒေသ များရှိ သက်ကြီးရွယ်အို ရာခိုင်နှုန်းအနည်းငယ်ခန့်မျှသာ ပင်စင်လစာရှိ ကြပါသည်။ ပင်စင်လစာ ခံစားမှုတွင်

အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးနှိုင်းယှဉ်ပါက သက်ကြီး အမျိုးသားများက သက်ကြီးအမျိုးသမီးများထက်(၂)ဆ နီးပါးရှိပါသည်။ မေးခွန်းဖြေဆိုသူများအနက် မည်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကမျှ အစိုးရ သို့မဟုတ် အစိုးရ မဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများထံမှ လူမှုရေးအထောက် အပံ့ရရှိဘူးကြောင်း ဖြေဆိုခဲ့ခြင်းမရှိပါ။

ပြီးပြည့်စုံသော လူမှုရေးကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု မရှိသည့်အတွက် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ မိသားစု အခြေအနေနှင့် ဝင်ငွေသည်သာ ၎င်းတို့ ဥစ္စာနေပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် အဓိက အစိတ်အပိုင်း များဖြစ်ပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ဝင်ငွေနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုအနေအထားအား ကြည့်မည်ဆိုပါက ကျေးလက်ဒေသရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား ဆင်းရဲသည်ဟု ယေဘုယျ ဖွင့်ဆိုနိုင်ပါသည်။

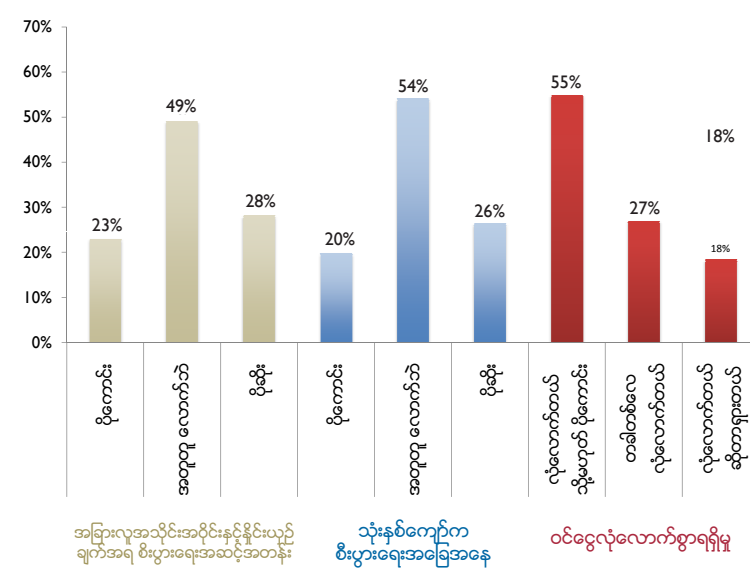
မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုအများစုသည် တာရှည်မခံသောပစ္စည်းများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်များတွင်နေထိုင်ကြရပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အို သုံးပုံ တစ်ပုံသည် လျှပ်စစ်မီးမရှိသော အိမ်များတွင် နေထိုင်ကြရပြီး (၅၈%)သည် ရေပေးဝေရေး စနစ်မရရှိကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ အထက်ပါ အခြေအနေများအား ကျေးလက်ဒေသများတွင် ပိုမိုတွေ့ရှိရပါသည်။ ပြီးခဲ့သည် ဆယ်စုနှစ်အတွင်း

အခြေအနေများ တိုးတက်လာသော်လည်း ပျမ်းမျှအားဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများနေထိုင်သည့် အိမ်များတွင် ပိုင်ဆိုင်မှုပစ္စည်းအနည်းငယ်သာရှိပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အို (၃)ပုံ (၂)ပုံမျှသည် တစ်နည်းတစ်ဖုံဖြင့် လျှပ်စစ်မီးရရှိနေကြသော်လည်း ထက်ဝက်မျှသည် ရေဒီယိုမရှိကြပါ။ ထို့အပြင် (၃)ပုံ(၁)ပုံနီးပါးမျှသည် ရေဒီယို သို့မဟုတ် ရုပ်မြင်သံကြားစက်မရှိကြဘဲ။ အင်မတန်နည်းပါးသော အရေအတွက်ကသာ အခြားသော လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ ရှိကြပါသည်။

(၄၀%)ကျော် ကျော်သော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် မြေပိုင်ဆိုင်ကြပြီး၊ များစွာသော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် ကျွဲ၊ နွား၊ တိရစ္ဆာန်ပိုင်ဆိုင်ကြပါသည်။ မြေယာပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ကျွဲ၊ နွားပိုင်ဆိုင်မှုသည် ကျေးလက်နေ သက်ကြီး ရွယ်အိုများ၌ မြို့ပြနေ သက်ကြီးရွယ်အိုများ ထက် ပိုမို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံမှန်အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိသက်ကြီးရွယ်အိုများသည် ဝင်ငွေနည်းအိမ်ထောင်စုများတွင်နေထိုင်ကြပါသည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ် နှစ် လယ်အခြေအနေအရ (၁၀%)နီးပါးသော သက်ကြီးရွယ်အိုများက ၎င်းတို့ အိမ်ထောင်စုလစဉ်ဝင်ငွေသည် (၂၅၀၀၀)ကျပ်အောက် သို့မဟုတ် တစ်နေ့(၁)ဒေါ်လာအောက်နည်းပါးသည်ဟုဖြေဆိုကြပြီး(၆၀%)က ၎င်းတို့ အိမ်ထောင်စုဝင်ငွေသည်တစ်နေ့(၃)ဒေါ်လာထက်မများဟု ဖြေဆိုကြပါသည်။ (၅)ပုံ(၁)ပုံထက်နည်းသော သက်ကြီးရွယ်အိုများက စုဆောင်းထားရှိမှုအဖြစ် ငွေကြေးသို့မဟုတ် ရွှေရှိသည်ဟု ဖြေဆိုကြပြီး ထိုသို့စုဆောင်းထားရှိမှုသည် အရေးပေါ်အခြေအနေတွင် အသုံးပြုရန်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုအရေအတွက်ထက် (၂)ဆကမူ အကြွေးရှိသည်ဟုဖြေဆိုကြပါသည်။ (၅၅%)မျှသော သက်ကြီးရွယ်အိုများကသာ ၎င်းတို့၏ ဝင်ငွေသည်၎င်းတို့၏နေစဉ် လိုအပ်ချက်များအား ပုံမှန်ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည်ဟု ဖြေဆိုကြပါသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုအများစုအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ဝင်ငွေသည် လုံလောက်မှုမရှိကြောင်းနှင့် တိုးတက်မှု မရှိကြောင်းခံစားကြရပါသည်။

အသက် ၆၀ နှင့်အထက် ၏ ဝင်ငွေလုံလောက်မှုနှင့် စီးပွားရေးအခြေအနေများကို ကိုယ်တိုင်လေ့လာ အကဲဖြတ်သည်။

နေထိုင်မှု အစီအစဉ်

မြန်မာနိုင်ငံရှိသက်ကြီးရွယ်အို အများစုသည် မိသားစုဝင်များသို့မဟုတ် အခြားတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့် အတူ နေထိုင်ကြပါသည်။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အို ရှိသော အိမ်ထောင်စုများ၏ အိမ်ထောင်စုဝင်အရေအတွက်သည် (၄)ယောက်မှ (၅)ယောက်အကြားဖြစ်ပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၇%)သည် မိမိဘာသာ နေထိုင်ကြပါသည်။ အသက်ကြီးလာမှုနှင့် အတူ

တစ်ဦးတည်း နေထိုင်ရသည့် အခွင့်အလမ်းပိုများလာသော်လည်း အသက်(၈၀) အရွယ်၌ (၁၀%)ခန့်သော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် မိမိဘာသာနေထိုင်ကြရပါသည်။ တစ်ဦးတည်းနေထိုင်မှုသည် အမျိုးသားများထက် အမျိုးသမီးများတွင်ပိုအဖြစ်များပါသည်။ ထိုအချက်သည် အမျိုးသမီးများ၏ မုဆိုးမဖြစ်တန်စွမ်းများမှုအား ရောင်ပြန်ဟပ်နေပါသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုအများစုသည် သားသမီးများနှင့်အတူ သို့မဟုတ် သားသမီးများ၏ အနီးအနားတွင် နေထိုင်ကြပါသည်။

	အနည်းဆုံးကလေးတစ် နှင့်နေထိုင်သူရာခိုင်နှုန်း	တစ်ဦးချင်နေထိုင် သူရာခိုင်နှုန်း	ခင်ပွန်း ဇနီးနှင့်သာ နေထိုင်သူရာခိုင်နှုန်း	တစ်ဦးတည်း(သို့မဟုတ်) ခင်ပွန်း ဇနီးနှင့်နေထိုင်သူ
စုစုပေါင်း	77.5	6.7	6.0	12.7
အသက်				
60-64	75.3	5.5	8.1	13.6
65-69	77.4	5.6	7.3	13.0
70-74	80.0	6.8	5.4	12.2
75-79	79.1	7.0	3.7	10.8
80+	77.4	10.1	2.9	13.0
လိင် အမျိုးသား အမျိုးသမီး				
အမျိုးသား	80.0	3.7	9.3	13.0
အမျိုးသမီး	75.7	8.9	3.4	12.4
နေထိုင်ရာဒေသ				
ရန်ကုန် မန္တလေးမြို့ကြီးများ	81.1	4.0	5.4	9.4
အခြားမြို့ပြများ	77.1	5.6	5.2	10.8
ကျေးလက်ဒေသများ	77.0	7.5	6.3	13.7

နေထိုင်မှု ပုံစံကို အသက်အရွယ် ကျားမနှင့် ဒေသများကို အကြိမ်ကြိမ် ဖြေဆိုရမည့်အတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိသက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အများစု (၈၆%) သည် မျိုးဆက်တစ်ခုထက်မက ရှိသော အိမ်ထောင်စုများတွင်နေထိုင်ကြပါသည်။ ထိုကြောင့် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ဝတ္ထုပိုင်းဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့ပြုနိုင်သဖြင့် အကျိုးကျေးဇူးရရှိကြပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အို(၄)ပုံ(၃)ပုံကျော်သည် အနည်းဆုံးသားသမီးတစ်ဦးနှင့် အတူနေကြပါသည်။ သားသမီးများ သက်ရှိထင်ရှားရှိသော သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၉၅%)၌ အနည်းဆုံးသား သမီးတစ်ဦးသည် တစ်ရွာတည်း သို့မဟုတ် တစ်ရပ်ကွက်တည်း နေထိုင်ကြပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ထက်ဝက်ကျော်သည် အနည်းဆုံး မြေးတစ်ဦးနှင့် နေထိုင်ကြပါသည်။ သားသမီးများနှင့် မဟုတ်ဘဲ မြေးများနှင့်သာနေထိုင်ရသော မျိုးဆက်ကျော် အိမ်ထောင်စုများကတော့ အတော်ပင်

ရှားပါးပါသည်။ သားသမီးတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်မျှ အတူ နေထိုင်ခြင်းမရှိသော သက်ကြီးရွယ်အိုများ အကြား၌ ထက်ဝက်သည်အိမ်နီးချင်းအဖြစ် သားသမီးတစ်ဦးရှိပါသည်။ (၃)ပုံ(၁)ပုံသော သက်ကြီးရွယ်အိုများမှာမူ တစ်ရပ်တည်း တစ်ရွာတည်း၌ သားသမီးတစ်ဦးဦးရှိပြီး (၈၀%)ကျော်ကျော်သည် တစ်မြို့နယ်တည်းတွင်ရှိကြပါသည်။ အန္တရာယ်ကျရောက်နိုင်သော အခြေအနေတွင်ရှိသည့် တစ်ဦးတည်းနေထိုင်သော အနည်းငယ်သောအရေအတွက်ရှိသည့်သက်ကြီးရွယ်အိုများ အကြားတွင်အများစုမှာ မိသားစုမှလုံးဝကင်းကွာအထီး ကျန်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထိုကဲ့သို့သော သက်ကြီးရွယ်အိုများအနက်(၈၀%)သော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် တစ်ရပ်တည်း တစ်ရွာတည်းနေ သားသမီးတစ်ဦးဦးရှိကြပါသည်။

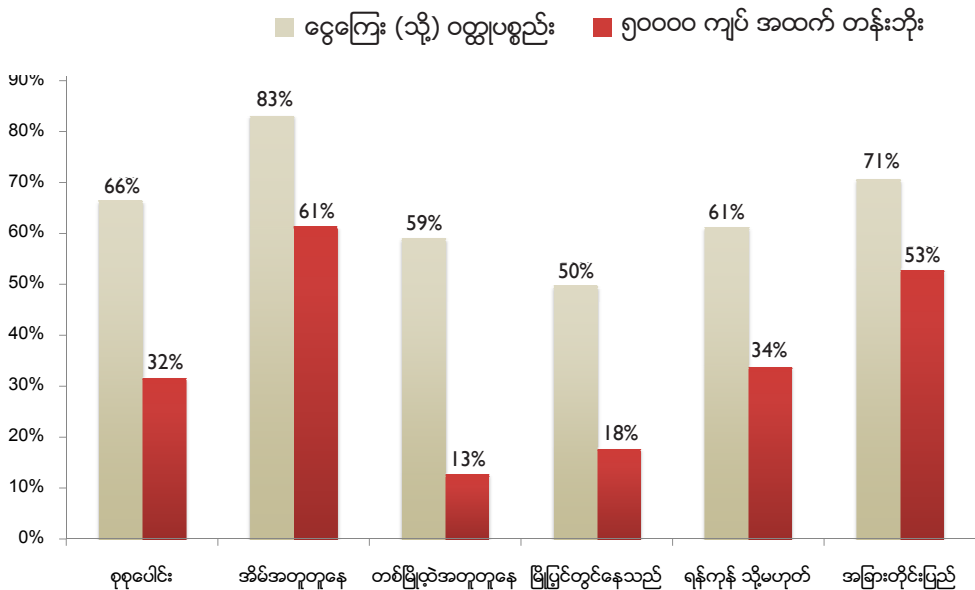
သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် ၎င်းတို့၏ မိသားစုထံမှ ထောက်ပံ့မှုများ ရရှိကြသလို ၎င်းတို့ကလည်း အိမ်ထောင်စုအား ပြန်လည်ကူညီကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် ပြီးခဲ့သည့် (၃)နှစ်တာကာလအတွင်း အရွယ်ရောက်ပြီးသားသမီးများမှ သက်ကြီးရွယ်အိုမိဘများအား ငွေကြေးအချို့နှင့် ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်ချို့ ပေးကမ်းထောက်ပံ့ခဲ့ကြပြီး၊ (၃)ပုံ(၁) ပုံသော သားသမီးများက ကျပ်ငွေ(၅၀၀၀၀)ကျပ် သို့မဟုတ် ဒေါ်လာ(၆၀)ခန့်နှင့်ညီမျှသော ငွေကြေးအား ထောက်ပံ့ခဲ့ကြပါသည်။

အရွယ်ရောက်ပြီးသားသမီးများ၏(၄၀%)ကျော်သည် ၎င်းတို့၏မိဘများအား လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကဲ့သို့သော ဝင်ငွေရလုပ်ငန်းများတွင်ကူညီကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သောမကြာခဏပေးလေ့ရှိသည့် အကူအညီမျိုးသည် တစ်အိမ်ထောင်တည်းနေ သားသမီးများမှ(၆၈%)တစ်မြို့တည်းနေ သားသမီးများထံမှထက်(၆%)ပိုမိုရရှိလေ့ရှိပါသည်။

သမီးများသည် နေ့စဉ်လုပ်ငန်းများအတွက် အကူအညီရရှိသော၊ နေထိုင်မကောင်း သို့မဟုတ် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ထက်ဝက်အတွက်အထောက်အပံ့ရရှိရာအဓိက အရင်းအမြစ်ဖြစ်ပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုအိမ်ထောင်ဖက်များ၌ အမျိုးသမီး အများစုသည် အမျိုးသားအတွက် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးသူများဖြစ်ကြသော်လည်း အမျိုးသား အနည်းငယ်ကသာအမျိုးသမီးများအတွက် ပြုစုစောင့်ရှောက် သူများဖြစ်ကြပါသည်။ မြေးများမှာမူ သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် အထောက်အပံ့ရရှိရာ အဓိကအရင်းအမြစ် မဟုတ်ကြသော်လည်း ဒုတိယအဆင့်အကူအညီပေးမှုတွင် အဓိကကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ မျိုးဆက်များအကြား အထောက်အပံ့သည်အပြန်အလှန်သဘောဖြစ်ပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် မိသားစုထံမှ အကူအညီရယူသလို မိသားစုအားလည်း ပြန်လည်ထည့်ဝင်ကြပါသည်။

အရွယ်ရောက်ပြီးသော သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၃)ပုံ(၂)ပုံသည် ၎င်းတို့၏ သက်ကြီးရွယ်အို မိဘများအား ငွေကြေး သို့မဟုတ် ပစ္စည်းပစ္စယများထောက်ပံ့ကြပါသည်။

မိဘများနှင့်ပတ်သက်သော နေရာဒေသ
 မိဘများအား ဝတ္ထုပစ္စည်းများထောက်ပံ့ကြသည် သားသမီးများ ရာခိုင်နှုန်း
 မှတ်ချက်။ ဝတ္ထုပစ္စည်းထောက်ပံ့မှုတွင် ငွေနှင့်ပစ္စည်းများပါဝင်သည်

သားသမီးများနှင့် အတူနေကြသော သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ထက်ဝက်ကျော်သည် ၎င်းတို့၏ အိမ်ထောင်စုအား စီးပွားရေးအားဖြင့် အထောက်အပံ့ပြုနိုင်ကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်များ၏ (၃)ပုံ (၁)ပုံတွင် အိမ်ထောင်စု အထောက်အပံ့ စုစုပေါင်း၏ ထက်ဝက် သို့မဟုတ် ထက်ဝက်ကျော်ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့နှင့် အတူနေသော သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အိမ်အလုပ်နှင့် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းပေးခြင်းများမှတစ်ဆင့် မြေးများသည်လည်း အကျိုးကျေးဇူးရရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အများစုဖြစ်သော (၈၈%)သည် မြေးများရှိကြပါသည်။ များစွာသော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် မြေးများအား ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရာ၌ ကူညီမှုပြုကြပါသည်။

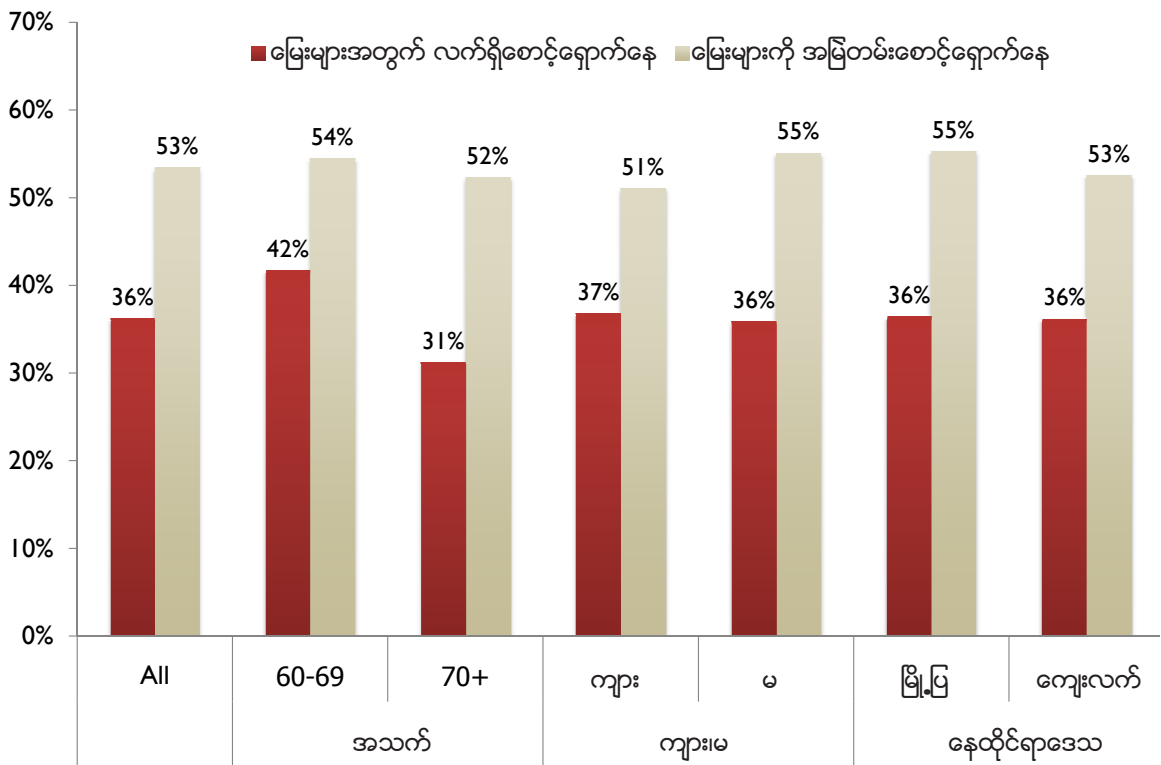
ထို့ကြောင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ သားသမီးများအား စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများအား လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆောင်ရွက်နိုင်စေပါသည်။ အသက်အရွယ်၊ ကျား/မ

နှင့် နေထိုင်ရာ ဒေသတိုင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ထက်ဝက်ကျော်သည် အနည်းဆုံးမြေးတစ်ဦးအား လနှင့်ချီပြုစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြပါသည်(ပုံတွင်ကြည့်ပါ)။

ထိုအချက်တွင် သားသမီးများမရှိခိုက် မြေးများကိုပြုစောင့်ရှောက်မှု ပေးကြသော (၁၅%)လည်းပါဝင်ပါသည်။ မြေးများအား ပြုစောင့်ရှောက်မှုပေးကြသည့် ဖြစ်ရပ်များတွင် သားသမီးများက ကုန်ကျစရိတ်ကုန်လေ့ရှိကြပါသည်။

သို့သော် အဘိုးအဘွားများမှ မြေးများ အတွက် ငွေကြေးအထောက်အပံ့ပေးခြင်း သည်မှာလည်း အဆန်းအပြားမဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ မြေးများအား ပြုစောင့်ရှောက်မှုပေးကြသော သက်ကြီးရွယ်အို အများစုသည် ထိုသို့တာဝန်ယူရသည့်အတွက် ပျော်ရွှင်ကြပါသည်။ အနည်းငယ်သော သက်ကြီးရွယ်အိုများကသာ မြေးများအား ပြုစောင့်ရှောက်ပေးခြင်းအား ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးအဖြစ် သဘောထားကြပါသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုအများစုသည် ၎င်းတို့၏မြေးများအား ပြုစောင့်ရှောက်မှုပေးကြပါသည်။

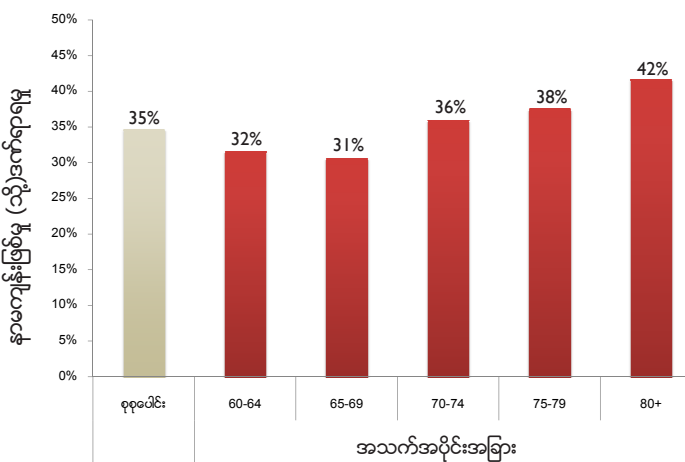

အသက် ၆၀ အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများ မြေးများပြုစောင့်ရှောက်မှုကို အသက် ကျားမ နှင့် နေရာပြပုံ

ကျန်းမာရေးသည် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ဘဝအရည်အသွေး၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမှီအခိုကင်းမှုနှင့် ငွေကြေးလုံခြုံမှုတို့အပေါ်များစွာ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၃)ပုံ(၁)ပုံကသာ ၎င်းတို့၏ ကျန်းမာရေးသည် ကောင်းမွန်ပါသည် သို့မဟုတ် အလွန်ကောင်းမွန်ပါသည်ဟု ဖြေဆိုကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ပါသည်ဟု ဖြေဆိုမှုနှုန်းသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသည်နှင့်အမျှ ကျဆင်းသွားပါသည်။ အသက်(၆၀)နှင့်(၆၄)နှစ်အကြားသက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ (၄၀%)ကျော်ကျော်က ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပါသည်ဟု ဖြေဆိုကြသော်လည်း အသက်(၈၀)နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများအကြားတွင်မူ (၂၂%) ကသာ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ကြောင်း ခံစားကြရပါသည်။ ကျန်းမာရေးမကောင်းပါသို့မဟုတ် ကျန်းမာရေးအလွန်မကောင်းပါဟုဖြေဆိုမှုသည်အသက် (၆၀) မှ (၆၄)နှစ်အကြားရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက အသက်(၈၀)နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင် (၂) ဆနီးနီးများပြားပါသည်။ ယခုလေ့လာဆန်းစစ်မှု၌ ဖော်ပြထားသော ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာအကြောင်းအရာအသီးသီးတွင် အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားများထက် ပြဿနာပိုမိုရှိကြပါသည်။

မေးခွန်းဖြေဆိုသူများ၏ (၃)ပုံ(၁)ပုံကျော်ကျော်

ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုနှင့် နာမကျန်းဖြစ်မှုများသည်(၃)ပုံ(၁)ပုံမကသော သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ နေ့စဉ်လုပ်ဆောင်မှုများအား အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ၁၂ လအတွင်း သာမန်လုပ်ဆောင်မှုဖြင့် ကာကွယ်ရင်း နာမကျန်းဖြစ်မှု (သို့) ဖျားနာမှုခံစားခဲ့ သူများရာခိုင်နှုန်း

က ပြီးခဲ့သည့်နှစ်အတွင်း သာမန်လုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများကိုပင် အခက်အခဲဖြစ်စေသော နာမကျန်းဖြစ်မှု သို့မဟုတ် အနာတရ ဖြစ်မှုများဖြစ်ကြောင်းဖြေကြားခဲ့ကြပါသည် (ပုံတွင်ကြည့်ပါ)။ သာမန်လုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများကိုပင် အခက်အခဲဖြစ်စေသော ပျမ်းမျှကာလသည် (၁၀) ရက်ခန့်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်သည် အသက်(၈၀)နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင် ပိုမိုအဖြစ်များပြီး ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် (၄၂%) ဖြစ်ပါသည်။ အသက်(၆၀)နှစ်များအတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင်မူ(၃၁%)ဖြစ်ပါသည်။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် (၁၅%)နီးပါးသော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် အကြားအာရုံ ပြဿနာရှိနေကြပြီး၊ (၃၀%)မှာမူ အမြင်အာရုံဆိုင်ရာ ပြဿနာများရှိ နေကြပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုအားလုံးအနက်မျက်မှန်အသုံးပြုသော သက်ကြီးရွယ်အိုများက မျက်မှန်အသုံးမပြုသည့် အခြားသက်ကြီးရွယ်အိုများထက် အမြင်အာရုံ ပိုမိုကောင်းမွန်ကြောင်းဖြေဆိုကြပါသည်။ ထိုအချက်က မျက်မှန်အသုံးပြုခြင်းဖြင့် အမြင်အာရုံဆိုင်ရာပြဿနာများအား လျော့ချနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း အကြံပြုထားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထက်ဝက်ခန့်သာ သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် အခြေခံလှုပ်ရှားမှု(၅)မျိုးနက် လှုပ်ရှားမှုဆိုင်ရာအကန့်အသတ်တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုးရှိနေကြပါသည်။ ဥပမာ အလေးအပင်မခြင်းနှင့် လေ့ကားထစ်တက်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။ (၅)ပုံ(၁)ပုံကျော်သည် လုံလျောင်းနေသည့်အနေအထားမှ ထခြင်း၊ ရေအိမ်အသုံးပြုခြင်းစသည့် လှုပ်ရှားမှုများ၌ အခက်အခဲများရှိနေကြပါသည်။ ကွာဟချက်များသည် အသက်အရွယ်အလိုက်ရှိကြပါသည်။ အသက်(၇၀)နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီး ရွယ်အိုများသည် အသက်(၆၀)နှစ်နှင့် အထက်သက်ကြီးရွယ်အိုများထက် (၄)ဆ ပို၍လှုပ်ရှားမှုဆိုင်ရာ အခက်အခဲရှိကြောင်းပြောဆိုကြပါသည်။ အသက် (၇၀) နှင့်အထက်အရွယ်တွင် လှုပ်ရှားရာတွင်ခက်ခဲလာမှု အချိုးအစားမြင့်တက်လာသည်နှင့်အမျှ ပြုစုစောင့်ရှောက်သူလိုအပ်ချက်မှာ အနာဂတ်တွင် တိုးမြင့်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နိုင်ပါသည်။

နာမကျန်း (သို့မဟုတ်) ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ဖြစ်ချိန်တွင်ကုသရန် (၃၇%)သည် ပုဂ္ဂလိက ဆေးခန်း

(သို့မဟုတ်) ဆေးရုံသို့သွားကြသည်။ (၅၈%) ကမူ အစိုးရကျန်းမာရေး ဆေးခန်းများ သို့သွားကြသည်။ အတော်နည်းသော အရေအတွက်(၁၂%)မှာ တိုင်းရင်း ဆေးများနှင့်ကုသကြသည်။ ကုသမှုခံယူလိုသူများ အနက် (၄)ပုံ(၁)ပုံကျော်ကျော်မှာ ၎င်းတို့မတတ်နိုင်သော ကောင်းမွန်သည့် ကုသမှုများလိုအပ်နေသည်ဟု ခံစား ကြသည်။ ပုဂ္ဂလိကဆေးခန်း သို့မဟုတ် အစိုးရဆေးရုံ

ကြီးများတွင် ကုသမှုရရှိသူများသည် မိမိရပ်ရွာအဆင့်ရှိ အစိုးရဆေးရုံ၊ဆေးခန်းများ၌ ကုသမှုခံယူရရှိ သူများ ထက် စိတ်ကျေနပ်မှုပိုမိုရရှိသည်။ သက်ကြီးရွယ်အို များ၏ (၁၂%)သာလျှင်ပြီးခဲ့သည့် (၃)နှစ်အတွင်း အထွေထွေကျန်းမာရေး စစ်ဆေးမှုခံယူခဲ့ကြပြီး မြို့ပြ တွင်နေထိုင်ကြသော သက်ကြီးရွယ်အိုများက ထိုသို့ ပိုမိုပြုလုပ်ကြပါသည်။

နိဂုံးချုပ်

မြန်မာနိုင်ငံရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများစွာမှာ အမှီအခို ကင်းဆဲနှင့်တက်ကြွမှုရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ဝင်ငွေရရန် အလုပ်လုပ်ကြသည် (သို့မဟုတ်)မြေးများနှင့်အတူ အိမ်တွင်ကူညီကြသည်။ ထို့ကြောင့်သူတို့၏သားသမီး များသည် စီးပွားရေးတွင် ကျယ်စွာလုပ်နိုင်ကြပါသည်။ သို့သော်လည်း အခြားများစွာသော သက်ကြီးရွယ်အို တို့မှာ အန္တရာယ်ကျရောက်နိုင်သော အခြေအနေတွင် ရှိနေကြပြီး အထူးသဖြင့် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာ သောအခါ အကူအညီများလည်း လိုအပ်နေကြသည်။

လက်ရှိနှင့် အတိတ်ကာလများတွင်လည်း မိသားစုသည် သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် အထောက်အပံ့ရရှိရာ အဓိကအရင်းအမြစ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်က သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့် မိဘများအား လေးစားသော ရိုးရာအစဉ်အလာနှင့် သားသမီးများ၏ မိဘများအ ပေါ်တာဝန်ယူတတ်မှုအား ရောင်ပြန်ဟပ် နေပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် မိသားစုဆိုသည်မှာ အိမ်ထောင်ဖက်အပြင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အရွယ်ရောက်ပြီးသော သားသမီးများကို ရည်ညွှန်း ပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် မိသားစုအခြေပြုစောင့် ရှောက်ရေးစနစ်သည် များသောအားဖြင့် ပြည့်စုံကုံလုံ သည်။ လူကြီးမိဘတို့အားရှိသေကြသည့် မြန်မာ တို့၏ ခိုင်မာသည့် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ကို ထင်ဟပ် စေသည်။ ထိုမိသားစုအခြေခံသက်ကြီးရွယ်အို စောင့် ရှောက်ရေးစနစ်အတွင်းတွင် လိုအပ်ချက်များရှိသည်ကို ငြင်း မရနိုင်ပေ။ ထိုလိုအပ်ချက်များတွင် သားသမီး နှင့် မိသားစုမှ သက်ကြီး ရွယ်အိုများအား လုံလောက် သော ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုနှင့် အထောက်အပံ့များ ပေး နိုင်ခြင်းမရှိသော အခြေအနေတို့ပါဝင်ပါသည်။ ထိုကဲ့ သို့သော အခြေအနေများသည် လစ်လျူရှုမှုကြောင့်

ဖြစ်နိုင်သော်လည်း အတွေ့ရများသည့်အချက်မှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဖြစ် မိဘနှင့် သားသမီးနှစ်ဦးစလုံးကို ထိခိုက်စေကာ သားသမီးများ၏ မိဘအပေါ်အကူအညီ ပေးနိုင်စွမ်းအား အကန့်အသတ်နှင့် ဖြစ်စေပါသည်။ ထို့အပြင် ရှောင်လွှဲ မရနိုင်သော လူဦးရေအချိုးအစား ပြောင်းလဲမှုသည် အနာဂတ်အတွက် စိန်ခေါ်မှုများဖြစ် စေပါသည်။ အထူးသဖြင့် မိသားစု အရွယ်အစားသေး ငယ်လာမှုများနှင့် စီးပွားရေးချဲ့ထွင်လာမှုကြောင့် အရွယ်ရောက်ပြီးသော သားသမီးများ၏ ရွှေ့ပြောင်း အခြေချနေထိုင်မှုများပင်ဖြစ်ပါသည်။ နောက်တစ်ချက် အနေဖြင့် အရေအတွက်နည်းပါးသော်လည်း သား သမီးလုံးဝမရှိသော သက်ကြီးရွယ်အိုအချိုးအစား သည်လည်း မြင့်မားလာဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။

မိသားစုအရွယ်အစား ပြောင်းလဲလာမှုကြောင့်ဖြစ် ပေါ်လာသော စိန်ခေါ်မှုများအား ရင်ဆိုင်နိုင်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် အစိုးရပိုင်းမှ ဆန်းသစ်သော နည်းလမ်းများဖော်ထုတ်ရန်လိုအပ်သလိုရပ်ရွာနှင့်လူထု အခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများအားလည်း အားကောင်း မောင်းသန်ဖြစ်လာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးဖို့လိုအပ်ပါ သည်။ ယခုစစ်တမ်းပါပြည့်စုံသော သက်ကြီးရွယ်အို ဆိုင်ရာ သတင်းအချက်အလက်များနှင့် စစ်တမ်း ကြောင့် အနာဂတ်တွင် ဖြစ်လာနိုင်ဖွယ်ရှိသော အလားအလာများအား ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက်ပါ အကျိုးဝင်သော လူမှုရေးကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု စနစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရန် အခွင့်အလမ်းကောင်း တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ထိုအခွင့် အလမ်းအား လက်မလွတ်သင့်ပါကြောင်းတင်ပြလိုက် ရပါသည်။

